

Omkring stedbestemmelse af alarmopkald er vi meget med på, at klager over IT- og Telestyrelsens afgørelser ikke længere får opsættende virkning. At krydsportering må vente til senere, må vi tage ad notam.

Vi kan støtte forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Næste ordfører er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det er jo dejligt med sådan et enkelt lovforslag, der kan behandles i løbet af en uges tid i Folketinget og derefter vedtages, ikke nødvendigvis af et Folketing, hvor alle har forstået det, men hvor vi er sikre på, at ordførerne er fuldstændig inde i alle sager og alle elementer. Det synes jeg er imponerende, må jeg sige efter at have læst forslaget og de høringsvar, der er kommet.

Jeg synes jo nok, at hvis man ikke var EU-begejstret og ikke var med i et teleforlig, der åbentbart gør, at man så bare stemmer for alt det, ministeren kommer med – muligvis har man været inde i sagerne tidligere, hvad ved jeg – så kan man nok tillade sig at anskue det her en smule kritisk, for grundlæggende er det jo sådan, at vi her forsøger at skabe konkurrence og liberalisme på et marked, hvor man, om jeg så må sige, har startet med at forære motorvejene til en stor multinational concern, der skifter ejer en gang imellem, men det ændrer jo ikke meget ved det multinationale.

Det betyder så, at hvis man vil have sådan et skoleeksempel på, hvor meget bureaukrati der skal til for at sikre fri konkurrence og liberalisme, så er det her lovforslag jo en herlig ting. Det burde deles ud som et eksempel på, hvor enkel og naturlig liberalisme og fri konkurrence er, særlig når man har sørget for, at et enkelt monopol har meget stor indflydelse.

Kl. 15.00

Sagen er jo, at hvis man virkelig tog det, at det var vigtigt af hensyn til vidensvirksomhederne, af hensyn til befolkningen at have en billig adgang til internettet og til de her forbindelser, alvorligt, så ville man jo sørge for, at i det mindste motorvejen var stillet til rådighed af samfundet og vel at mærke var stillet til rådighed af samfundet betalt af skatteyderne og sådan, at den var gratis til rådighed både for virksomheder og personer.

Det rå kober er jo tjent ind mange gange. Det, man kan trøste sig med, er, at muligheden jo eksisterer med den ny teknologi, der stadig

væk udvikler sig hele tiden. Hvis man ville bryde med fortidens synder og fortidens fejltagelser, er det i dag teknologisk muligt at gøre det, og så kunne man jo lade TDC eje det kober, der så ikke ville være særlig meget værd. Det kan man jo så vente med, indtil det er solgt til de der nye ejere. Det er sådan det grundlæggende problem.

Så kan man sige, at selv om grundelementet i det her er forkert, så kunne man selvfølgelig godt lappe på skaderne. Det er jo en af Enhedslestens fornemste opgaver her i Folketinget at være med til at lappe på skader. Der er problemet så bare, at vi kan være meget enige i, at det nok er en god idé at give bureaukratiet mere magt, altså IT- og Telestyrelsen, i den her sag. Det tror jeg er rigtigt. Men vi har svært ved at forstå, at det der med, at man dropper, at jeg kan beholde mit telefonnummer, når jeg skifter telefon, skulle være en stor gevinst for forbrugerne.

Jeg kan forstå, at man hævder, at det er teknisk umuligt at indføre det. DANSK IT, som muligvis også har lidt forstand på det her, hævder – og jeg synes sådan set, at de sådan set argumenterer lige så overbevisende for deres synspunkt, som andre argumenterer for deres – at det her i virkeligheden ikke handler om teknologi og teknik, nej, det handler om det prissystem, man har skruet sammen, som er uigennemskueligt, selv om det er rigtigt, at de fleste af os godt ved, at når vi ringer til en mobiltelefon, så er det dyrere, end hvis vi ringer til en fasttelefon. Men der er såmænd mange andre hensyn, man skal tage, når man går i gang med at ringe. Og så længe man har et så uigennemskueligt system, kan man ikke indføre den her krydsportabilitet, tror jeg, det hedder.

Det synes jeg er skidt, og jeg synes i stedet for, at man skulle tage at gøre noget ved den prisstruktur, som er en pest for forbrugerne.

Og så bare til allersidst: Det er ikke helt gennemskueligt for mig, men det kunne et længere udvalgsarbejde sikkert råde bod på, om det, man nu vedtager omkring registreringen af, hvor folk, der ringer 112, er henne, er et fremskridt med hensyn til, at man er sikker på, at det bliver registreret, hvor de er henne, eller om det indføres for at gøre det muligt at have nogle telefonsystemer, hvor det ikke bliver registreret, sådan at det her aldeles ikke handler om at skabe større sikkerhed, men om at skabe nogle bedre muligheder for at indføre en teknologi, hvor man ikke ved, hvor folk ringer fra. Og det er jo